

MISCAREA TARANEASCA ANTICOMUNISTA

Comunismul s-a pretins a fi o societate egalitarista in care nu exista proprietate privata si nici clase sociale. In communism toate bunurile apartin societatii ca intreg, iar toti membrii acesteia se bucura de acelasi statut social si economic. Comunismul “a fost o conceptie utopica , inradacinata in visul suprimarii , cu orice pret , a proprietatii private si al construirii unui univers al egalitatii totale”

Transformarea Partidului Comunist Roman dintr-o formatiune politica marginala intr-una cu pretentii de monopol asupra puterii politice nu se putea realize intr-un timp atat de scurt fara sprijinul fatis al URSS, sprijin care s-a facut simtit inca din momentul demiterii cabinetului Ion Antonescu.Imediat dupa 23 august 1944, printr-un decret regal, este definit cadrul constitutional prin repunerea in vigoare a legii fundamentale din 1923. Influenta sovietica asupra autoritatilor de la Bucuresti se manifesta prin activitatea Inaltului Comandament Aliat care exercita prerogative semnificative in monitorizarea felului in care sunt respectate libertatile civile si politice pe teritoriul Romaniei. Se contura un protectorat sovietic exercitat in numele puterilor aliate.

Data de 6 martie 1945, prin inlaturarea fortata a guvernului Nicolae Radescu si impunerea unui nou guvern “democrat” prezidat de doctorul Petru Groza , este perceputa ca o dovada clara a partizanatului pe care sovieticii l-au manifestat fata de PCR si reprezinta momentul audcerii la putere, pentru o lunga perioada de timp, a regimului comunist. Cele mai importante posturi (controlul politiei, jandarmeriei, justitiei, serviciile secrete)erau detinute in mare parte de Partidul Comunist prin liderii sai Gh. Gheorghiu Dej, Lucretiu Patrscanu, Teohari Georgescu.

Instalarea comunistilor s-a facut dupa un scenariu minutios pregatit, care viza transformarea tarii intr-o feuda a Moscovei. Pentru realizarea acestui scenariu, noii conducatori ai Romaniei au luat masurile necesare. Astfel, la prima sedinta a guvernului, Petru Groza a trasat prioritatile noii puteri : reforma agrara urmata de organizarea politiei si jandarmeriei. A doua zi, pe 7 martie 1945, in cadrul Secretariatului CC al PCR, Ana Pauker prezenta pasii planului NKVD privind sovietizarea tarilor ocupate de Armata Rosie, pasi care urmareau falimentarea agriculturii traditonale, a carei baza o constituia proprietatea mica si mijlocie asupra pamantului, cu scopul de a face gospodaria particulara nerentabila. Dupa aceea trebuia inceputa colctivizarea. In cazul in care taranii se incapatanau

colectivizarii trebuiau marite obligatiile de predare a cotelor, iar daca nici atunci nu renuntau trebuia oraganizat ca agricultura sa nu poata asigura aprovizionarea cu alimente tarii , astfel incat necesarul sa fie asigurat prin import din URSS la preturi mult peste nivelul pietei care sa mareasca gradul de dependenta fata de Moscova.

Prin Legea nr. 187 din 23 martie 1945 a fost legiferata reforma agrara, prin care peste un million de hectare erau trecute in posesia a aproape opt sute de mii de tarani. Desi se dorea o lege populara, in beneficial taranilor era, totusi, intesata de lacune :nu se prevedea suprafata cu care erau impropietariti taranii, aceasta urmand sa fie determinate “in raport cu rezerva de pamant existenta in raza plasei “, plafonul maxim de impropietarire era de 5 ha , iar circulatia fondului funciar era interzisa, taranii neavand voie sa vanda, imparta, sa dea in arenda sau sa ipotecheze loturile de pamant primite. Cu toate ca aplicarea reformei agrare a adus guvernului comunist un plus de popularitate in mediul rural, totusi masurile autoritatilor au mers gradat spre lichidarea proprietatii taranesti.

La scurt timp dupa implementarea legii 178/1945 , guvernul a inceput sa emita din abundenta, legislatie ce ingreuna conditiile de munca si de comercializare a produselor agricole. Astfel la 19 aprilie proprietarii de tractoare si masini agricole erau obligate sa predea utilajele statului. Masinile rechizitionate erau trecute in folosinta consiliilor judetene de reforma agrara; pe 3 mai 1945 se stabilea cadrul juridic pentru reprimarea specului ilicite si a sabotajului economic; la 16 iulie 1945 a fost reglementata circulatia si vanzarea produselor agricole. Statul devenea unicul comparator al produselor agricole, lasand producatorilor un disponibil pentru nesitatile gospodariei; trei zile mai tarziu cultivatorii de cereale erau obligati sa predea statului cote de grau, orz, secara, orzoaica si ovaz; toti cultivatorii de cereale trebuiau sa predea semintele Institutului National al Cooperatiei; cultivatorii de mei, mazare, fasole, linte si alte produse agricole aveau obligatia sa vanda disponibilul armatei si Institutului National al Cooperatiei; in fine, la 13 septembrie 1946 se stabilesc sanctiunile pentru persoanele care “transporta cereale, fainuri, sau alte marfuri supuse rechizitionarii”. Se ajunsese practic la situatia in care taranul era obligat sa predea statului intreaga recolta, de asemenea ii era interzis sa desfasoare activitatile comerciale specifice unui producator agricol. Anul 1946 este marcat prin falsificarea alegerilor iar anul 1947de procesele oamenilor politici importanti ai perioadei interbelice, de desfiniintarea partidelor politice istorice, precum si de abdicarea fortata a regelui Mihai I si proclamarea Republicii Populare Romania.

Procesul colectivizarii a fost demarat pe 2 martie 1949 cand, prin Decretul nr 83, au fost expropriate toate proprietatiel ce depaseau 50 ha. Prevederea a fost indeplinita efectiv in noaptea de 2/3 martie 1949, iar victimele erau fostii mosieri, adevarati fermieri, cu exploatari agricole in buna masura mecanizate si modernizate. Au facut obiectul exproprierii

nu doar pamanturile, ci si tot inventarul viu sau mort, cladirile, instalatiile agricole, produsele agricole, precum si creantele, titlurile si participarile decurgand din activitatea exploatarilor mosieresti. Se mai prevedea si rezistenta la confiscare sau tainuirea bunurilor se pedepsea cu 5-15 ani de munca silnica si confiscarea averii. Ca urmare a aplicarii acestui decret , mosierii si familiile acestora au fost dislocari si li s-a fixat domiciliul obligatoriu pe termen nelimitat in diferite localitati din tara. Casele lor au fost ocupate imediat de echipe special constituite si au primit destinatii diverse: sedii ale intreprinderilor agricole de stat, ale viitoarelor gospodarii agricole colective, ale primariilor, ale posturilor de politie . Este de la sine inteles ca toata aceasta ampla operatiune a fost completata de furturi si distrugerii din averea celor deportati. Conform unor statistici ale Securitatii , au fost afectate 2.000 de familii , reunind 3.000 persoane.

Procesul colectivizarii inceput in 1949 se incheie in 1962 perioada in care curprisese 96% din suprafata arabila a tarii.

In urmatoarea parte a lucrarii voi prezenta interviul domnului Vacaru Ion , vicitma a procesului colectivizarii. Acesta ne prezinta situatia din Comuna Dobrotesti, Judetul Teleorman unde primele Gac-uri au fost infiintate la 18 noiembrie 1952(unul “11 iunie “ si altul “7 niembrie”). Aici, inainte cu un an de declararea incheierii procesului colectivizarii la nivel national are loc un incident care se va sfarsi tragic pentru multi tarani. La 7 martie 1961 presedintele GAC-ului “7 noiembrie”, Nicolae Patrascu ii cheama pe colectivisti la adunarea generala, insa se lovesc de refuzul acestora de a participa. Cum probabil ordinea de zi era presanta, instructorul face o gluma neinspirata “Ba, veniti ca va dau cererile inapoi!”. Oamenii ies cu mic cu mare, se oragnizeaza o defensive scotand in linia intai baietii si fetele din sat. Cei care au reusit sa sparga frontal au fost asa-zisii muncitori de la Textila, de fapt era vorba despre securisti deghizati. Reprimarea a fost sangeroasa, insa arestarile au prelungit supliciu taranilor prin temnitele de la Jilava , de la Periprava iar femeile arestate au fost duse in inchisoarea din Arad , in asa-zisul lot Teleorman care se alatura celor din Olt si Prahova.

Din primul set de intrebari vom afla cateva informatii generale despre domnul Vacaru Ion .

I 1. Cand si unde v-ati nascut?

Ma numesc Vacaru Ion sunt din Dobrotesti(judetul Teleorman) si m-am nascut in 1939.

2. Ce nationalitate si ce religie aveti?

De nationalitate sunt roman iar de religie crestin.

3. Ati trait in mediul urban sau rural?

Am trait doar in mediul rural.

4. Ce profesie aveti?

Eram agricultor , imi munceam pamantul.

5. Erati casatorit in acea perioada?

De-abea ce ma insurasem.

6. Aveti copii?

Acum am 2 baieti dar vremea aia nu aveam nici unul.

In ce de-al doilea set de intrebari domnul Vacaru Ion ne va relata evenimentele in care a fost implicat in aceasta perioada.

II 1. Vetii aduce marturii din experienta dumneavoastra?

Da , din experienta

2. Care sunt evenimentele la care ati participat si in ce perioada?

Am fost de tinut politic dupa evenimentele din martie 1960.

3. Ce s-a intamplat la Dobrotesti in acea perioada?

Oamenii erau inscrisi in intovarasire si trebuia sa se faca trecerea la colectiv. Am mers tot satul la sediul GAP-ului , de la mic la mare. A venit cel care se ocupa de intovarasire , Petrica Falcosu , si le-a promis oamenilor ca le da cererile inapoi.

4. Cum s-au facut cererile de inscriere in intovarasire?

Prin fortare , cine nu se inscria in colectiv il luau la bataie , altii s-au inscris de bunavoie , chiar un vecin al meu (nevasta-sa m-a bagat la inchisoare ca ma pricopsisem eu). Fane Pisica a intrat cu lautari cand le-au luat caruta si caii la colectiv , le canta lautarii.

5. Omul despre care ati vorbit mai devreme, Fane Pisica, era sarac sau avea mult pamant?

Era chiabur, avea magazin. A fost trecut la chiaburi si a intrat la colectiv sa scape, de frica. Si el si Voicu Gramma intrau cu lautari sa vada lumea ce bine e la GAP.

6. Dar de ce s-au dus oamenii la sediu , ce doreau ei?

Noi ne-am dus la GAP sa ne retragem cererile, iar noaptea ne-au luat din somn, ne-au ridicat pe rand ca facuram revolutie.

7. Cine erau capii revolutiei?

Noi eram. Astia stiau de mine, de ala, stiau ca daca ne iau pe noi pun liniste in sat.

8. Cati oameni au fost arestati?

Au fost arestati vreo 20 de insi. Primii au fost: Gheorghe Rosu, Danalache Ion, Barbu Dicu, Baltatu Irina, asta a tras clopotele sa cheme lumea.

9. Pe dumneavoastra cand v-au luat?

La 2 luni dupa revolutie, ii informau astia care mergeau cu lautari la intovarasire. A venit si m-a luat de acasa, seful de echipa Matei Constantin. M-a chemat la munca cu caruta si cand am ajuns in fata la Sfatul Popular, Ghinea a oprit caruta, a dezlegat boii si pe mine m-a bagat in spate. Noaptea ne-au bagat in masina, in camioane si ne-au dus la Securitate, la Bucuresti .

10. Ce s-a intamplat aici?

Am stat o noapte intreaga sub zidurile alea si care cum ne venea randul ne luau la omorat. Eram legati si aveam ochelari sa nu vedem nimic. Te duceau la etajul patru si te intrebau de ce ai facut asta, daca ii cunosteai pe ceilalti, daca stiai ce au facut ei.

11. V-au pus sa semnati declaratii?

Nu am semnat nimic , nici nu stiam ce sa semnez. Am stat aici doua luni dupa care ne-a dus la Jilava unde am stat o luna . Aici celula era urata , aici mancam eram 100 in celula .

12. La Jilava v-au mai anchetat?

Nu , bataie ca la Securitate n-am mai luat dupa aceea nicaieri.

13. Ce ne puteti spune despre proces?

Cand eram la Jilava am fost condamnat la 5 ani , n-am vazut nici o condamnare , n-au trimis dosare , nimic , doar citea unul dintr-un caiet ca am luat 5 ani.

14. Fiecare lot a luat cate 5 ani?

Nu , unii mai mult , altii mai putin .

15. A urmat detentia , unde v-au dus?

La doua saptamani de cand eram acolo ne-au dus cu trenul la Periprava . Aici munceam la vagoane si la camp . La stuf nu am fost niciodata . Abia la sase luni am putut lua legatura cu ei mei de acasa . Acasa , astia de la colectiv ii amenintau ca ii duc in Baragan . Atunci am primit pachet , am primit tigari . Cine avea tigari era bogat , unii isi dateau si mancarea pentru doua tigari .

16. Care erau conditiile la Periprava?

Mancam o suta de grame de paine pe zi , mamaliga si tutun . Dupa ce ne-au bagat la munca ne-au mai dat si carne de cal cu spanac . Eram imbracati cu haine de puscarie iar pe spatele nostru scria „capii revolutiei „. Eram acolo noi cei din Dobrotesti , dar si vreo 300 din Pitesti , Afumati . Eram multi dormeam in paturi suprapuse si iarna ne inveleam cu paturi . Munceam in schimburi , cate o saptamana la descarcat vagoane , cei in varsta lucrau in ferma .

17. Cat timp ati fost aici v-au mai batut?

Nu, imi aduc aminte ca in ziua frumoasa de Inviere eu eram rastignit, sase insi ma tineau si ma bateau cu garbaciul, am stat si in celula 24 de ore ca-ntr-un tron, pe zid, cu mainile in jos.

18. Unde se intampla asta?

La Securitate in Bucuresti.

19. Cum a fost cand v-a eliberat ?

Dupa atata omor credeam eu ca ma mai intorc acasa? Cand am venit acasa n-au vrut sa ma primeasca la colectiv , ca n-aveau nevoie de mine. Am lucrat la santier. Tarziu m-au primit la colectiv , eram cel mai bun muncitor lucram la animale.

Va multumesc!